

Kvinde med barn, Strandgade 30

Af Mikael Wivel

Lærke Lautas fører i sit værk Kvinde med barn, strandgade 30 en dialog med kunstneren Vilhelm Hammershøi (1864 - 1916), der omkring år 1900 malede en lang række interiørbilleder, ofte med hustruen Ida Isted som rygvendt model. De mest prægnante af disse interiørbilleder, er malet på adressen Strandgade 30 i København, hvor den i dag verdensberømte kunstner boede i årene 1898 til 1909.

Lærke Lautas værk består af to videoer, der vises parallelt. Begge videoer er optaget i Vilhelm Hammershøis lejlighed i Strandgade 30. Den ene video viser en rygvendt kvinde filmet over en hel dag fra solopgang til solnedgang i lejlighedens skiftende rumligheder og skiftende lys. Filmen er speedet op, så den varer 20 minutter. Den anden video viser den samme rygvendte kvinde med et barn, der vender ansigtet mod beskueren. Kvinden med barnet er filmet i realtid.

Lærke Lautas visuelle dialog med Vilhelm Hammershøi er på en gang raffineret og intrikat. Som kvinde over for en af dansk kunsthistories mest berømte mænd foretager hun nogle greb, der på den ene side hylder Hammershøi for hans æstetiske kompositioner og evne til at fange det spirituelle i lys og rum, og på den anden side humaniserer og feminiserer kunstnerens blik.

Der er et frugtesløst begær og en vis - med Sigmund Freud - uhjemelig følelse på færde i Hammershøis interiør billeder. Ægteskabet mellem Vilhelm Hammershøi og Ida Isted var barnløst. Hustruen Ida Isted forvandlede som en slags konsekvens heraf til et ensomt objekt i hans billeder, ja sine steder til en rekvisit, som han motivisk flyttede rundt på efter forgodtbefindende.

I Lærke Lautas videoer derimod forvandler kvinden sig til et reelt værende væsen af kød og blod, der substantielt er til stede i rummet. Og hun er ikke alene, men bærer et barn på armen. Dermed bevæger Lærke Lautas kvindeportrætter fra Strandgade 30 fra det frugtesløse til det frugtbare. Interiørerne med kvinden er længere livløse og statuariske, men bevægelige, livfulde og menneskeliggjorte. Beskueren står ansigt til ansigt med barnet og genkendes og forklares derved, ligesom kunstnerens blik befries for skyld.

Kvinde med barn, Strandgade 30 er en bevidst, uhyre æstetisk dialog med, og radikalt ændret, feministisk optik på Vilhelm Hammershøi.